

JORNS DE GLORIA

Les dates deu i onze d'aquest mes, han estat enjoiades d'un catalanisme lliure i entusiàstic.

L'arribada dels parlamentaris catalans que amb tan d'honor han defensat les llibertats de Catalunya, constituï, a Barcelona, —final del seu retorn— i arreu dels pobles que deixaven al pas del tren que els conduïa, veritables manifestacions catalanes. Sobretot a Barcelona, en aquella nit de dissabte passat, hom podia observar amb un calfred d'emoció el sentiment d'una immensa gernació que clamava, unànimament, —més amb els cors que amb la llengua— un «Visca a Catalunya!» triomfal.

L'endemà, el poble —el poble que ahir exteoritava fins nit enllà l'afecte que sent per llurs companys que no han defallit ni un sol instant per a defensar-lo— acudia matiner, compacte, unit i agermanat, a tributar un record al qui fou el gran amador de la terra catalana. Aquell record, però, cada volta que es manifestava, es fonia amb un goig profund. Dels ulls i dels llavis sortien expressions fidelíssimes d'una íntima alegria duta per la consecució d'uns ideals tan esperats i defensats.

Han estat jorns de glòria; jorns d'una magnificència catalana que mai havíem vist.

Aleshores de la proclamació de la República, és cert que arreu brollaven entusiàsticament masses humanes d'una immensitat desconeguda; però també és cert que la festa d'aleshores —l'esplai de l'enderrocament d'un règim caduc i injust— no tenia aquesta

essència catalaníssima que ha tingut la d'aquests dies passats.

La noble i pura emoció viscuda, és la gran voluntat d'un reeixir que marca els camins per aconseguir-lo. La virilitat del nostre poble té l'empenta necessària per fer la reconstrucció que anhelem. Cada català ha d'ésser un ferm col·laborador en l'obra que ens imposa l'obtenció de les nostres llibertats.

Tenim una confiança cega en Catalunya, presidida avui tan dignament per l'avi dels catalans, en Francesc Macià. La seva noble i humana actuació ens fa albirar un demà venturós i curull de bel·leses. L'acatament a la lleialtat d'aquest, ha d'ésser fet per tothom. Ningú que es digui català amb plena consciència pròpia, ha de mancar a aquests deures que implica l'alliberació d'una terra vexada i oprimida durant centúries pels enemics del progrés i de la humanitat.

La grandesa espiritual i material del poble català, ens exigeix aquestes coses. En aquestes hores solemnes —hores que mai venien— que fan veure a l'espai, ben traçats, els perfils d'un esdevenidor feliç, cal que cada u tingui ben present la responsabilitat que comporta la llei autonòmica que ha estat possible abastar d'un Parlament republicà, pels àmbits del qual Catalunya ha vist sovint negligir hostilment llurs aspiracions. La raça catalana, que en gestes pretèrites emmirallava el món sencer, no deu oblidar-se de fer-se digna del nom que ostenta.

Olost, baluard d'esquerra

La vella Plana de Vic, feude immemorial de carlins i de regionalistes tradicionals, de bisbes i clergat, que dominant totes les posicions polítiques i socials i dirigint societats i empreses feien sentir la seva força i la seva voluntat damunt als resignats fills del poble, orfes de tot ajut i direcció, la vella Plana de Vic desperta d'ençà de l'adveniment de la República i el poble, conscient de la seva força moral i numèrica, s'organitza i acut els rengles d'Esquerra Republicana de Catalunya, fi-

del als seus postulats de llibertat, democràcia i govern del poble.

Aquest redreçament que fou en les momerables eleccions de diputats a les Corts Constituents més fill de l'entusiasme que de la convicció, més espontani que reflexiu, més desbordant que organitzat, féu néixer poc a poc en la majoria dels pobles de la comarca d'Ausona, un estol d'agrupacions polítiques afiliades al nostre partit que ben tost s'agruparen en una Comarca que dona uni-

tat i eficàcia a l'obra entusiasta dels primers allistats als rengles de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

El treball continuat i la propaganda seguida d'un nucli d'esquerrans escollits aixeca arreu de la Plana l'esperit liberal del poble i aquest es llança decidit a republicanitzar tota la contrada, car és avui encara un fet innegable que a la Plana de Vic molta gent viu i treballa com si encara no hagués estat proclamada la República a totes les terres ibèriques i no s'haguessin reconegut al poble els drets de ciutadania i les llibertats de l'home i dels pobles.

Molts Ajuntaments estan a mans d'elements monàrquics i de dretes que actuen amb el mateix urc, amb la mateixa inconsciència, amb idèntiques males arts amb què ho feien durant la monarquia i la dictadura, protegint i defensant els interessos dels vells cacics propietaris de la majoria de terres de la Plana i amos i senyors dels negocis i dels interessos comarcals. Molts Ajuntaments continuen ignorant la separació de l'Església i l'Estat, i no solament s'aconsellen i acaten les ordres del rector del poble, sinó que ni secularitzen els cementiris, ni retiren els emblemes religiosos d'escoles i cases de la vila, ni organitzen l'ensenyament laic, tal com disposa la Constitució i manen les lleis de la República.

Molts Ajuntaments proclamats per l'article 29 o sorgits de coalicions administratives en les eleccions del 12 d'abril de 1931, ignoren el canvi de règim posterior i contra la voluntat dels pobles respectius s'han convertit en murs de contenció de l'esperit progressiu republicà que abranda avui ja la majoria de ciutadans de molts pobles de la vella Plana.

Cal dir-ho, també; l'autoritat governativa de Barcelona, enfeïnada amb els múltiples problemes i conflictes propis de totes les grans urbs progressives i inquietes com la que és cap i casal de les terres catalanes, no s'ha preocupat abastament d'aquestes activitats comarcals entorpidores de l'obra de la República i manta vegada influenciada jesuíticament per les insídies i les suposicions d'aquets batlles desaprensius, ha tolerat gestes i actuacions que de contèixer a fons la realitat comarcal, haurien merescut l'oposició i les sancions del vell i conseqüent republicà i home de lleis que és el ciutadà i governador de Barcelona.

Avui, però, Esquerra Republicana de Catalunya; secundant l'obra de les seves entitats adherides de la Plana, està decidida a vetllar pel prestigi de la República i per l'eficàcia de la protecció dels drets del poble fins avui escarnit i vexat.

En els actes de propaganda d'aquests darrers temps en força viles i pobles d'Ausona s'ha palesat d'una manera palpable el renaixement de l'esperit republicà i d'Esquerra de la comarca, Olost, la petita vila vorera del Llussanès, n'és un exemple magnífic, tot el poble en front de l'Ajuntament proclamat per l'article 29 pels vells cacics negres i vergonyans de la vella Dictadura, s'alça decidit i organitzat al voltant de la senyera barrada i en-